

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

17 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:
președinte
judecători

GORDILĂ Nicolae
CATAN Liliana
COVALENCO Elena
DIACONU Iurie
GUZUN Ion

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în procuratura de circumscripție Chișinău, Dorina Tăut, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2017, în cauza penală privindu-l pe

IUSUPOV Victor XXXXX, *născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

Instanța de fond: 11.12.2015 – 30.05.2016;

Instanța de apel: 09.08.2016 – 20.04.2017;

Instanța de recurs: 28.02.2018 – 17.04.2018.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 30 mai 2016, Iusupov V. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal la 4 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, deoarece în privința acestuia a fost reținută starea de recidivă.

Totodată, s-a dispus încasarea din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate Iusupov V. V. a sumei de 7270 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *in fapt*, a constatat că Iusupov V., din luna noiembrie a anului 2013, aflându-se la domiciliu de pe XXXXX, unde locuia împreună cu părinții: Iusupov V. V., a. n. 1954 și Iusupova T. a.n. 1952, până la 30 noiembrie 2014, sistematic îi maltrata, aplicând violența fizică și psihică, înjosindu-le onoarea și demnitatea.

La 15.11.2014, aflându-se la domiciliu, în XXXXX, Iusupov V., fără careva motive, a deteriorat sticla de la fereastra din bucătărie, a deteriorat suprafața mesei cu un cuțit, însoțind acțiunile cu expresii necenzurate, adresate părinților, cauzându-le acestora

suferințe psihice. Iar, la 16.11.2014, aflându-se la domiciliul indicat, urmărind scopul cauzării suferințelor fizice și psihice membrilor familiei sale, intenționat a maltratat-o pe mama, Iusupova T., lovind-o cu mâinile în diferite părți ale corpului, aceasta fiind nevoită să fugă desculță din apartament. Continuând acțiunile sale violente, în aceeași zi, la orele 21:30, amenințându-și tatăl, pe Iusupov V. V., cu moartea, a deteriorat ușa de la camera părinților, lovind-o cu picioarele.

După care, la sfârșitul lunii noiembrie 2014, aflându-se la domiciliul, fiind în stare de ebrietate, a apucat-o din spate de păr pe mama sa, Iusupova T. și i l-a tăiat cu un cuțit, după care a lovit-o de câteva ori cu pumnul în față, cauzându-i suferințe psihice și fizice.

La 24.11.2014, la ora 00:40, aflându-se în scara blocului locativ XXXXX, 1-a maltratat fizic pe tatăl său, lovindu-l cu pumnii în regiunea capului, cauzându-i conform raportului de expertiză nr. 269/D din 06.02.2015 excoriații la nivelul capului, care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur și se califică ca vătămare neînsemnată.

La 30.11.2014, aflându-se la domiciliu, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în perioada de timp între orele 18:00 - 22:00, până la sosirea poliției, nu i-a permis tatălui Iusupov V. V. să intre în casă.

La 30.11.2014, la orele 22:00, aflându-se la domiciliu a provocat un conflict, în rezultatul căruia, a încercat să-l lovească cu cuțitul pe tatăl său Iusupov V. V., însă acesta din urmă a opus rezistența fizică și l-a imobilizat.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept*, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, *violența în familie, după semnele calificative – acțiunea sau inacțiunea intenționată, manifestată fizic sau verbal, comisă de un membru al familiei asupra a doi sau mai multor membri ai familiei, care a provocat suferință psihică ori prejudiciu material sau moral.*

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare în termenul și modul prevăzut de art. 401-402 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apeluri de către inculpat și avocatul Bordei M. în interesele acestuia.

3.1. Avocatul Bordei M. a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

În cererea de apel, partea apărării a indicat că părțile vătămate, părinții inculpatului au solicitat în instanță stabilirea unei pedepse nefiind legată de privațiunea de libertate. Totodată, prima instanță urma să rețină că conflictele în familie apăreau din cauza consumului de alcool de către toți membrii familiei, motiv ce a și obligat organul de urmărire penală de a numi expertize psihiatrice în privința tuturor persoanelor implicate în aceste conflicte, pentru confirmarea veridicității declarațiilor date de ei, atât în cadrul anchetei, cât și în cadrul cercetării judecătorești.

3.2. Inculpatul Iusupov V. a solicitat casarea sentinței și aplicarea în privința sa a unei pedepse mai blânde, or instanța de judecată nu a ținut cont de toate circumstanțele cauzei și a oferit probelor o apreciere necorespunzătoare.

Mai mult, apelantul a susținut că, prima instanță nu a luat în considerație că inculpatul este grav bolnav, iar părinții acestuia au solicitat să-i fie aplicată o pedeapsă neprivativă de libertate, cu achitarea pagubei pentru ușa stricată de el.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2017, apelurile declarate au fost admise, cu casarea totală a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Iusupov V. învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, se achită, din motiv că fapta inculpatului nu este prevăzută de legea penală.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, prima instanță a stabilit corect în speța dată starea de fapt și de drept, ce corespunde probelor din dosar și încadrării juridice a acțiunilor reținute în sarcina inculpatului, la momentul judecării cauzei, având în vedere că, dispoziția normei incriminate inculpatului atunci prevedea că, *infracțiunea de violență în familie reprezintă acțiunea sau inacțiunea intenționată, manifestată fizic sau verbal, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat suferință fizică, soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății, suferință psihică ori prejudiciu material sau moral, alin. (2) a aceleași norme prevedea că aceeași acțiune indicată la alin. (1) săvârșită asupra a doi sau mai mulți membri ai familiei.*

Însă, art.201¹ Cod penal, prin Legea nr.196 din 28.07.2016, în vigoare din 16.09.2016, a fost modificat, astfel dispozițiile acestuia în redacția actuală prevăd *acțiunea sau inacțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin: a) maltratare, alte acțiuni violente, soldate cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății; b) izolare, intimidare în scop de impunere a voinței sau a controlului personal asupra victimei; c) privarea de mijloace economice, inclusiv lipsirea de mijloace de existență primară, neglijare, dacă au provocat victimei vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății, se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 180 de ore sau cu închisoare de pînă la 3 ani. Alin. (2) prevede că faptele prevăzute la alin.(1): a) săvârșite asupra a doi sau a mai multor membri ai familiei; b) săvârșite în legătură cu solicitarea sau aplicarea măsurilor de protecție; c) care au provocat vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății, se pedepesc cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore sau cu închisoare de la 1 la 6 ani. Alin. (3) stipulează că faptele prevăzute la alin.(1) și (2) care: a) au cauzat vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății; b) au determinat la sinucidere sau la tentativă de sinucidere se pedepesc cu închisoare de la 6 la 12 ani Alin. (4) - faptele prevăzute la alin.(1) sau (2) care au cauzat vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății soldată cu decesul victimei.*

Prin urmare, ținând seama de modificările cadrului legal, la momentul examinării cauzei în instanța de apel, faptele lui Iusupov V. nu mai sunt prevăzute de legea penală. Instanța de apel a statuat asupra acestei concluzii reieșind din întreaga sistemă de probe analizate și apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

În continuare, s-a menționat că, în conformitate cu art. 14 Cod penal, infracțiunea

este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală. Nu constituie infracțiune acțiunea sau inacțiunea care, formal, conține semnele unei fapte prevăzute de prezentul cod, dar, fiind lipsită de importanță, nu prezintă gradul prejudiciabil al unei infracțiuni. Iar, potrivit art. 52 Cod penal, se consideră componentă a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept o infracțiune concretă. Componenta infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

Totodată, instanța de apel a făcut referire și la art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, care prevede că concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

În baza celor ce preced, instanța a considerat că la moment, acțiunile inculpatului Iusupov V. nu se regăsesc în dispozițiile Codului penal, or s-a constatat că în fapta inculpatului au fost prezente acțiunea sau inacțiunea intenționată, manifestată fizic sau verbal, comisă de un membru al familiei asupra a doi sau mai multor membri ai familiei, care a provocat suferință psihică ori prejudiciu material sau moral, însă la moment, această calificare nu mai este prevăzută de legea penală.

Consecvent, potrivit art. 390 Cod de procedură penală, sentința de achitare se adoptă dacă: nu s-a constatat existența faptei infracțiunii; fapta nu a fost săvârșită de inculpat; fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii; *fapta nu este prevăzută de legea penală*; există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei.

Totodată, în altă ordine de idei, s-a menționat că nu pot fi reținute argumentele procurorului invocate în ședința instanței de apel, în partea în care s-a solicitat atragerea inculpatului la răspundere contravențională în baza art. 78¹ Cod Contravențional întrucât acest articol a fost introdus în Codul Contravențional prin Legea nr. 196 din 28.07.2016, în vigoare din 16.09.2016, prin urmare, calificarea respectivă, și anume, maltratarea sau alte acțiuni violente, comise de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, care au cauzat vătămare neînsemnată a integrității corporale, la momentul pronunțării sentinței, cât și la momentul comiterii faptelor invocate de procuror în rechizitoriu, nu erau prevăzute de Lege.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul a atacat-o cu recurs ordinar, prin care solicită casarea totală a acesteia și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, evidențiind că, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, inclusiv și în cazul în care motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, *toate fiind valabile în prezenta cauză penală*.

În susținerea recursului declarat se menționează că decizia instanței de apel este pasibilă casării, deoarece este neîntemeiată în partea ce ține de achitarea inculpatului, dat

fiind că prin probele administrate și cercetate s-a constatat cu certitudine că, Iusupov V. prin acțiunile sale a comis infracțiunea de violență în familie, în redacția legii la momentul săvârșirii faptei.

Vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii imputate a fost dovedită pe deplin prin declarațiile părților vătămate, a martorilor, precum și prin raportul de expertiză medico-legală nr. 269/D din 06.02.2015, conform căruia la Iusupov V.V. s-au constatat următoarele leziuni: excoriații la nivelul capului, care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect contodont dur, ce se califică ca vătămare neînsemnată.

La pronunțarea sentinței, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că inculpatul este vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, or, aceste împrejurări au fost elucidate și constatate din totalitatea de probe acumulate la dosarul respectiv, fiind corect apreciate, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Însă, luând în considerație modificările operate la articolul respectiv prin Legea nr. 196 din 28.07.2016, intrată în vigoare la 16.09.2016 și introducerea art. 78¹ în Codul Contravențional prin aceeași lege, în vigoare din aceeași dată aplicând prevederile art. 10 Cod penal acuzarea constată că fapta inculpatului constituie o contravenție prevăzută de art. 78¹ Codul Contravențional - violența în familie, adică maltratarea sau alte acțiuni violente, comise de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, care au provocat vătămare neînsemnată a integrității corporale.

Conform art. 391 alin.(2) Cod procedură penală în cazul prevăzut în art. 223 alin.(2) Cod procedură penală, instanța de apel urma să înceteze procesul penal, intentat în privința inculpatului, în baza art. 201¹ alin.(2) lit. a) Cod penal, pe motiv că fapta acestuia constituie contravenție prevăzută de art. 78¹ Cod Contravențional, cu încetarea procesului contravențional în temeiul art.30 alin.(2) Codul Contravențional, pe motivul expirării termenului de tragere la răspundere contravențională și aplicării sancțiunii administrative.

În drept, recurentul își întemeiază cererea pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

7. Judecând recursul ordinar declarat de procuror, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că acesta urmează a fi admis, pentru considerentele de drept și de fapt expuse în contextul ce urmează.

Potrivit prevederilor art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

Raționamentele care au stat la baza soluției de admitere a prezentului recurs, în drept, se întemeiază pe dispoziția art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit căreia judecând recursul instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt

complet de judecată, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanță, la această etapă a procedurilor.

În speță, din conținutul recursului deferit judecării se constată că titularul acestuia, întemeindu-și cererea pe temeiul de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, critică decizia instanței de apel în partea dispunerii achitării lui Iusupov V. în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, în legătură cu decriminalizarea faptei, pledînd pentru încetarea procesului penal, cu atragerea inculpatului la răspunderea contravențională prevăzută de art. 78¹ Cod contravențional.

Verificînd alegațiile recurentului, raportate la circumstanțele cauzei, se constată că acestea sunt întemeiate și urmează a fi admise, deoarece instanța de apel eronat a dispus achitarea persoanei, bazîndu-se pe dispoziția art. 390 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, din motiv că fapta inculpatului nu este prevăzută de legea penală.

În acest context, Colegiul ține să remarce că, art. 390 Cod de procedură penală stipulează exhaustiv temeiurile în baza cărora instanța este îndreptățită să adoptă sentința de achitare, în particular fiind vorba despre cazurile cînd: *1) nu s-a constatat existența faptei infracțiunii; 2) fapta nu a fost săvîrșită de inculpat; 3) fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii; 4) fapta nu este prevăzută de legea penală; 5) există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei.*

Sentința de achitare duce implicit la reabilitarea persoanei și, în acest caz, ultima are dreptul la despăgubiri materiale, morale, precum și să fie restabilită în drepturile de muncă, de pensionare, locative și alte drepturi în condițiile legii.

Soluția de achitare bazată pe temeiul că fapta nu este prevăzută de legea penală poate fi adoptată de instanțe doar în cazurile în care, în speță, se dovedește că fapta incriminată inculpatului nu este reglementată de legea penală și nu constituie infracțiune.

Însă, în acest dosar instanța de recurs atestă că, nu poate fi menținută soluția de achitare, aceasta nefiind incidentă cauzei, iar instanța de apel urma să dispună încetarea procesului penal, din motiv că au survenit circumstanțe care exclud tragerea la răspunderea penală a inculpatului.

Aceste circumstanțe rezultă din modificările operate în Codul penal prin Legea nr. 196 din 28.07.2016, în vigoare din 16.09.2016. Respectiv, conform noilor reglementări dispoziția art. 201¹ alin. (1) Cod penal a fost modificată și prevede că, infracțiunea de violență în familie este acțiunea sau inacțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin:

a) maltratare, alte acțiuni violente, soldate cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății;

b) izolare, intimidare în scop de impunere a voinței sau a controlului personal asupra victimei;

c) privarea de mijloace economice, inclusiv lipsirea de mijloace de existență primară, neglijare, dacă au provocat victimei vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății.

Prin alte cuvinte, latura obiectivă a infracțiunii de violență în familie se exprimă prin cele trei modalități normative alternative, evidențiate supra.

În continuare, alin. (2) al aceluiași articol prevede că: faptele prevăzute la alin.(1) lit. a) *săvârșite asupra a doi sau a mai multor membri ai familiei* sunt pasibile de pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore sau cu închisoare de la 1 la 6 ani.

Astfel, în sensul noilor amendamente a legii penale, pentru ca faptele de violență în familie să fie încadrate în sfera ilicitului penal, acțiunile interzise de lege trebuie să fie soldate cu vătămarea ușoară a integrității corporale, iar acțiunile violente cauzate de un membru de familie în privința altui membru de familie, care s-au soldat cu vătămare neînsemnată a integrității corporale urmează a fi calificate potrivit prevederilor art. 78¹ Cod contravențional.

În cauza deferită judecătii, lui Iusupov V. prin rechizitoriu, i s-a incriminat faptul că, *din luna noiembrie a anului 2013, aflându-se la domiciliu de pe XXXXX, unde locuia împreună cu părinții: Iusupov V. V., a. n. 1954 și Iusupova T. a.n. 1952, până la 30 noiembrie 2014, sistematic îi maltrata, aplicând violența fizică și psihică, înjosindu-le onoarea și demnitatea. După care, la 15.11.2014, aflându-se la domiciliu, în ap. 34, blocul locativ nr.9, str. Aeroport, mun. Chișinău, Iusupov V., fără careva motive, a deteriorat sticla de la fereastra din bucătărie, a deteriorat suprafața mesei cu un cuțit, însoțind acțiunile cu expresii necenzurate, adresate părinților, cauzându-le acestora suferințe psihice. Iar, la 16.11.2014, aflându-se la domiciliul indicat, urmărind scopul cauzării suferințelor fizice și psihice membrilor familiei sale, intenționat a maltratat-o pe mama, Iusupova T., lovind-o cu mâinile în diferite părți ale corpului, aceasta fiind nevoită să fugă desculță din apartament. Continuând acțiunile sale violente, în aceeași zi, la orele 21:30, amenințându-și tatăl, pe Iusupov V. V., cu moartea, a deteriorat ușa de la camera părinților, lovind-o cu picioarele.*

La sfârșitul lunii noiembrie 2014, aflându-se la domiciliul, fiind în stare de ebrietate, a apucat-o din spate de păr pe mama sa, Iusupova T. și i l-a tăiat cu un cuțit, după care a lovit-o de câteva ori cu pumnul în față, cauzându-i suferințe psihice și fizice. La 24.11.2014, la ora 00:40, aflându-se în scara blocului locativ nr. 9, de pe str. Aeroport, mun. Chișinău, l-a maltratat fizic pe tatăl său, lovindu-l cu pumnii în regiunea capului, cauzându-i conform raportului de expertiză nr. 269/D din 06.02.2015 excoriații la nivelul capului, care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur și se califică ca vătămare neînsemnată. La 30.11.2014, aflându-se la domiciliu, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în perioada de timp între orele 18:00 - 22:00, până la sosirea poliției, nu i-a permis tatălui Iusupov V. V. să intre în casă. La 30.11.2014, la orele 22:00, aflându-se la domiciliu a provocat un conflict, în rezultatul căruia, a încercat să-l lovească cu cuțitul pe tatăl său Iusupov V. V., însă acesta din urmă a opus rezistența fizică și l-a imobilizat.

Reieșind din baza factologică expusă supra, în drept, faptele inculpatului au fost încadrate juridic în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal violența în familie, *adică acțiunea sau inacțiunea intenționată, manifestată fizic sau verbal, comisă de un membru al familiei asupra a doi sau mai multor membri ai familiei, care a provocat suferință psihică ori prejudiciu material sau moral.*

Așadar, din învinuirea înaintată se evidențiază că, drept urmări prejudiciabile cauzate părților vătămate prin acțiunile inculpatului, au fost reținute *suferința psihică ori prejudiciu material sau moral*.

Prin urmare, acțiunile inculpatului raportate la prevederile legii penale în vigoare la etapa judecării cauzei de către instanța de apel, nu au atins gradul de vătămare prevăzut de norma de incriminare (vătămare ușoară), după noile modificări ale art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal.

Pe cale de consecință, acțiunile lui Iusupov V. manifestate prin provocarea suferințelor psihice și durerilor fizice părților vătămate nu se întrevăd în dispoziția art. 201¹ Cod penal, în redacția Legii nr. 196 din 28.07.2016, însă aceasta nicidecum nu presupune ca fiind un temei de achitare a inculpatului, pe motiv că fapta lui nu este prevăzută de legea penală, așa precum s-a exprimat în motivare instanța de apel, or, fapta acestuia a fost săvârșită în momentul în care erau în vigoare prevederile art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, din redacția Legii nr. 167 din 09.07.2010, mai mult că, potrivit art. 8 Cod penal, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunii. Adică, în art. 8 Cod penal este formulat principiul activității legii penale în timp, care exclude posibilitatea tragerii la răspundere penală a unei persoane pentru o faptă ce nu era considerată infracțiune la momentul săvârșirii ei sau aplicarea față de ea a unei pedepse neprevăzute de lege în momentul comiterii faptei. Respectiv, acțiunile persoanelor care au săvârșit infracțiuni de violență în familie până la intrarea în vigoare a Legii nr. 196 din 28 iulie 2016, urmau a fi calificate potrivit prevederilor legii în vigoare la momentul comiterii faptei.

Pe de altă parte, acestei cauze îi sunt subsecvente și prevederile art. 10 alin. (1) Cod penal, potrivit cărora legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale. Prin sintagma „*în alt mod, ameliorează situația persoanei care a comis infracțiunea*” legiuitorul a avut în vedere orice prevedere legală nouă care, prin aplicarea sa, în orice mod ar crea o situație mai favorabilă persoanei față de situația prevăzută de legea în vigoare la momentul comiterii faptei.

Față de cele ce preced, Colegiul consemnează că, în virtutea principiului retroactivității legii penale noi, fapta inculpatului Iusupov V. a încetat să mai constituie o infracțiune deja după pronunțarea sentinței de condamnare, generând o circumstanță care exclude tragerea lui ulterioară la răspundere penală, inclusiv sub aspectul verificării legalității și temeiniciei sentinței atacate, adică judecării fondului apelului conform art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală.

În corespundere cu art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, dacă există alte circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală, se adoptă o sentință de încetare a procesului penal.

Cele expuse supra, au determinat Colegiul penal lărgit să conchidă că instanța de apel, judecând această cauză, pripit și vădit neîntemeiat a statuat asupra soluției de achitare a inculpatului Iusupov V. privitor la acuzarea imputată acestuia în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, iar eroarea admisă urmează a fi corectată, prin rejudecarea cauzei.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe argumentat și în strictă conformitate cu prevederile legii penale și procesual-penale asupra tuturor circumstanțelor acestei cauze, ținând seama de cele punctate în prezenta decizie și de motivele casării hotărârii, să înlătore omisiunile admise și să pronunțe o soluție legală și întemeiată, în concordanță cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în procuratura de circumscripție Chișinău, Dorina Tăut, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2017 în cauza penală privindu-l pe Iusupov Victor, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă căilor de atac, pronunțată integral la 15 mai 2018.

Președinte

GORDILĂ Nicolae

Judecător

CATAN Liliana

Judecător

COVALENCO Elena

Judecător

DIACONU Iurie

Judecător

GUZUN Ion